

altid, man kan følge Lægens Forskrifter, f. Eks. hvor man har langt til Læge eller Apotek. Der kan der komme Tilfælde, hvor det ser ud, som om der var sket Overtrædelse af denne Paragraf, og selv om det ikke skulde føre til andet end Forhaling af Udbetalingen, anser jeg det for galt. Men det kunde maaske ogsaa føre til, at Erstatningen helt mistedes, og det vilde jeg anse for meget uheldigt. Denne ny Paragraf kan jeg ikke stemme for. Maaske den kunde faa en saadan Redaktion, at jeg kunde stemme for den, men som den her foreligger, er jeg ikke i Stand dertil.

Saa kan jeg næsten forlade denne Række Ændringsforslag, idet jeg anser alle de øvrige, Nr. 18—24, for at være af mindre Betydning. De angaa hovedsagelig Spørgsmaalet om, hvorvidt Arbejdsraadet skal kaldes Arbejdsraadet eller ej, og hvorvidt der skal en anden Overskrift over Afsnit II. Jeg anser det for temmelig ligegyldigt. Loven er paa dette Punkt god og forstaaelig, og naar den er det, er der ingen Grund til at gøre Forandring.

Jeg skal dernæst kortelig omtale Ændringsforslagene, som ere stillede af det ærede 4de Medlem for 10de Kreds (Schultz), det ærede 2det Medlem for 9de Kreds (Stilling) og det ærede 3dje Medlem for 6te Kreds (M. Sørensen). Der er først Ændringsforslagene 1, 2, 4, 5 og 7. Jeg kan godt indse, at man derved udvider Rammen for Forslagets Virkninger, og kan ogsaa indse, at der kan rejses Modstand derimod, men jeg tror ikke, det er Stedet eller Tiden endnu at lade sig bestemme af den eventuelle Modstand derimod. Lad os først se Modstanden, lad os vente, til vi faa Lovforslaget op til eventuel fornyet Behandling. Forslagene her ville faktisk udvide Bestemmelserne, saa at de komme til at omfatte flere Arbejdere — det er ganske vist ikke overordentlig mange, saa vidt jeg skønner — og jeg kan ikke se rettere, end at jeg maa give disse Ændringsforslag min Stemme.

Ændringsforslaget under Nr. 3, som jeg sprang over før, gaar ud paa, at Ordene „bidraget til at hidføre“ skulle forandres til „hidført“. Jeg har udtalt mig mod overhovedet at have denne Bestemmelse om den grove Uagtsomhed i Loven, idet jeg ikke tror, nogen gaar hen og lader sig lemlæste for at faa den Understøttelse, der omhandles i Loven. Forsigtigheden vil være lige stor, enten man har disse Bestemmelser i Loven eller ej, og paa den anden Side har jeg ogsaa anført, at det

er saa vanskeligt at sige, hvad der er Uagtsomhed og ikke, al den Stund den moderne Industri arbejder efter meget forcerede Metoder, den paalægger ofte Arbejderne at være uforsigtige. Og skulde en Mand i sin Iver for at tjene sin Mester for at faa saa meget som muligt ud af Arbejdet, bagefter risikere den Indvendning, at den Skade, han har lidt, er sket ved hans egen grove Uagtsomhed, tror jeg, man der gør noget forkert. Derfor skulde jeg ønske, at hele denne Bestemmelse bortfaldt, men jeg kan, som jeg udtalte ved 1ste Behandling, ikke være med til at give den en saadan Rækkevidde, at alle Ulykestilfælde, hvortil det maaske kan siges, at en Uagtsomhed har bidraget, skulle kunne bevirke, at vedkommende ingen Erstatning faar. Det maa i det mindste indskrænkes dertil, at det skal være sket direkte ved Uagtsomhed. Da Ændringsforslaget gaar ud paa at give en saadan Bestemmelse, vil jeg meget godt kunne give det min Stemme.

Ændringsforslagene 10, 11, 12 og 14 vil jeg ligeledes kunne give min Stemme. Ogsaa disse Forslag udvide Rammerne, og jeg kan ikke se rettere, end at det fra mit Standpunkt maa komme an paa at faa saa mange ind under Loven som muligt. — Ændringsforslagene under 8, 9 og 13 tillægger jeg ikke nogen som helst Betydning. Jeg er nærmest tilbøjelig til at stemme mod dem, fordi jeg anser det for ganske ørkesløst at foretage nogen Forandring i Lovforslaget i den Retning. Ændringsforslaget under Nr. 15 er nærmest kun af redaktionel Art; jeg har ikke noget imod, at det bliver vedtaget. — Ændringsforslaget under Nr. 16 derimod vil jeg ikke stemme for, væsentlig af lignende Grund, som ere anførte af tidligere ærede Talere. Jeg tror, det er unødvendigt i Loven at give saadanne Bestemmelser. Det er givet, at Ydelserne skulle afpasses efter Forringelsen i Arbejdsfortjenesten. Naar det staar i Loven, og vi have Arbejdsraadet, behøver det ikke at pensles ud i den Grad. Arbejdsraadet vil nok finde det rette Maal, naar der staar, at det skal sættes i Forhold til, hvor meget han er kommen til Skade. — Jeg kan ikke stemme for, at private Jernbaneselskaber med deres private Forsikring skulle kunne unddrages Lovens Bestemmelser. — Ligeledes vil jeg stemme mod Forslagene under Nr. 18 og 19. Jeg anser det nemlig ikke for nødvendigt at give Arbejdsgiverne Lov til at forsikre deres Arbejdere, det ligger i Sagens Natur, at de have det, al den Stund